

Zn. SPR-3927/11-17

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů, jako odvolací orgán věcně, místně a funkčně příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu, takto:

Rozklad účastníka řízení společnosti Ringier Axel Springer CZ a.s., se sídlem Komunardů 1584/42, 170 00 Praha 7, IČ: 40766713, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů zn. SPR-3927/11-9, ze dne 22. července 2011, jímž byla účastníku řízení za naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 45a odst. 1, 3 zákona č. 101/2000 Sb., kterého se dopustil v důsledku porušení povinnosti stanovené v § 8b odst. 2 trestního řádu, když v článku s názvem: „Hrozná podezření“, který byl otištěn v časopise Reflex, č. 43, rok vydání 2010, zveřejnil informace o nezletilé ..., z nichž vyplývá, že jmenovaná je poškozenou v trestním řízení vedeném Policií České republiky s obviněnou ... pod čj. ORIV-19996-5/TČ-2010-001472 pro podezření ze spáchání zločinu pohlavního zneužití, uložena v souladu s § 45a odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. pokuta ve výši 50.000 Kč a dále v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000 Kč, **se zamítá.**

Odůvodnění

Správní řízení s účastníkem řízení, společností Ringier Axel Springer CZ a.s., se sídlem Komunardů 1584/42, 170 00 Praha 7, IČ: 40766713 (dále jen „účastník řízení“), pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45a odst. 1, 3 zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti se zveřejněním informací o nezletilé poškozené v trestním řízení bylo zahájeno dne 6. června 2011, a to doručením oznámení o zahájení správního řízení zn. SPR-3927/11-5 z téhož dne. Podkladem pro zahájení řízení byl spisový materiál Policie České republiky, obvodní ředitelství policie Praha IV, čj. ORIV-25100-3/TČ-2010-001475.

Předmětného správního deliktu se měl účastník řízení dopustit tím, že zveřejnil informace o nezletilé ... v článku s názvem: „Hrozná podezření“, který byl otištěn v časopise Reflex, č. 43, rok vydání 2010. V tomto článku se mj. uvádí: „... obvinila mou družku, absolventku DAMU, ... z pohlavního zneužívání mé dcery!!!“ a dále např. „Jak mělo k údajnému pohlavnímu zneužití konkrétně dojít? Jak se uvádí v soudním rozhodnutí, měla se ... dozvědět od matky ... kamarádky (jíž to prý ... vyprávěla), že ... bývá někdy neklidná, a když otcově přítelkyni sahá na prso a hladí je, tak se uklidní.“ „Ale dejme slovo panu ...: „Pak telefonovali z kriminálky, že zahájili vyšetřování nás obou ve věci trestního řízení z důvodu pohlavního zneužívání mé nezletilé dcery! Kriminálkou bude ustanovený soudní znalec v oboru psychologie a sexuologie, který mne a mou družku vyšetří.“ Z informací uvedených v citovaném článku je zřejmé, že Policií České republiky je vedeno trestní řízení v souvislosti s podezřením na pohlavní zneužití nezletilé ...

Dne 27. června 2011 bylo Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) doručeno vyjádření účastníka řízení k oznámení o zahájení správního řízení (zn. SPR-3927/11-5) ze dne 23. června 2011. V podaném vyjádření účastník řízení uvedl, že předmětný článek nemá za cíl pojednat o nezletilé ... jako o poškozené v trestním řízení, nýbrž o společensky závažném případě, kdy v důsledku sporů mezi rodiči dochází k trvajícím narušení vztahu mezi otcem a dcerou a otcí je v důsledku podaného trestního oznámení bráněno v obvyklém styku s dítětem.

Účastník řízení dále uvedl, že ustanovení § 8b odst. 2 trestního řádu se vztahuje na situace, kdy je informováno o spáchaném trestném činu. V daném případě však nebylo ze strany orgánů činných v trestním řízení dosud konstatováno, že došlo ke spáchaní trestného činu. S ohledem na skutečnost, že trestní oznámení bylo podáno na konkrétní osobu a že trestní řízení nebylo vedeno proti neznámému pachateli, je třeba mít za to, že trestný čin není považovaný za spáchaný na nezletilé ..., dokud nebude pravomocným rozhodnutím příslušného soudu konkrétní osoba shledána vinnou jeho spáchaním. Považovat trestný čin za spáchaný, a tedy kvalifikovat jednání paní ... jako trestný čin, by znamenalo porušení zásady presumpce nevinny ve vztahu k její osobě. Skutečnost, že bylo podáno trestní oznámení, ani že toto trestní oznámení nebylo odloženo, ještě neznamenají, že ke spáchaní trestného činu došlo, a že obsahem předmětného článku došlo k porušení § 8b odst. 2 trestního řádu.

Dále účastník řízení doplnil, že pokud bude orgány činnými v trestním řízení konstatováno, že ke spáchaní trestného činu nedošlo (předmětem řízení přitom musí být jak skutečnost, zda a k jakému jednání vůči nezletilé ... došlo, tak, zda toto jednání lze kvalifikovat jako trestný čin), pak bude jakékoli rozhodnutí správního orgánu založené na porušení povinnosti vyplývající z ustanovení § 8b odst. 2 trestního řádu věcně nesprávné. I s ohledem na tuto skutečnost nelze zmíněné ustanovení vztahovat na případ, který je předmětem tohoto správního řízení.

Následně správní orgán I. stupně přípisem zn. SPR-3927/11-8 ze dne 4. července 2011 poučil účastníka řízení o jeho procesních právech ve smyslu § 15, § 36 a § 38 správního řádu a sdělil mu, že ve věci bylo ukončeno shromažďování podkladů nezbytných pro vydání rozhodnutí.

Po zhodnocení všech shromážděných a provedených důkazů správní orgán I. stupně ve věci vydal rozhodnutí zn. SPR-3927/11-9, ze dne 22. července 2011, jímž byla účastníku řízení za naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 45a odst. 1, 3 zákona č. 101/2000 Sb., kterého se měl dopustit v důsledku porušení povinnosti stanovené v § 8b odst. 2 trestního řádu, uložena v souladu s § 45a odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. pokuta ve výši 50.000 Kč a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000 Kč. Předmětného správního deliktu se měl účastník řízení dopustit tím, že v článku s názvem: „Hrozné podezření“, který byl otištěn v časopise Reflex, č. 43, rok vydání 2010, zveřejnil informace o nezletilé ..., z nichž vyplývá, že jmenovaná je v postavení poškozené v rámci trestního řízení, které je vedeno pro podezření ze spáchaní zločinu pohlavního zneužití na její osobě.

Správní orgán I. stupně v předmětném rozhodnutí nejprve poukázal na skutečnost, že ... je v trestním řízení vedeném Policií České republiky, obvodním ředitelstvím policie Praha IV, SKPV, 2. oddělení obecné kriminality, čj. ORIV-19996-5/TČ-2010-001472, v postavení poškozené - měl na ní být spáchan trestný čin (zločin) pohlavního zneužití. V této souvislosti správní orgán I. stupně poukázal na § 43 trestního řádu, podle kterého se za poškozeného považuje ten, komu bylo trestným činem ublíženo na zdraví, způsobena majetková, morální nebo jiná škoda. Postavení poškozeného přitom není dle správního orgánu I. stupně vázáno

na pravomocné rozhodnutí o trestném činu, ale mimo jiné na skutečnost, že se o určitém skutku vede jako o trestném činu trestní řízení bez ohledu na jeho výsledek. Jinými slovy, pokud se v dané věci vede trestní řízení a byly zahájeny úkony trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu pro skutek, ve kterém je Policií České republiky spatřován trestný čin pohlavního zneužití vůči ..., je na ... od této doby třeba nahlížet jako na poškozenou.

V této souvislosti správní orgán I. stupně doplnil, že ačkoli ustanovení § 8b odst. 2 trestního řádu uvádí, že „nikdo nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je osobou mladší 18. let nebo vůči němuž byl spáchán trestný čin kuplířství nebo šíření pornografie nebo některý z trestných činů proti životu a zdraví, svobodě, lidské důstojnosti nebo proti rodině a mládeži,“ je zapotřebí postupovat v rámci ustanovení celého trestního řádu a tento zákaz poskytování informací vztáhnout na celou dobu od počátku trestního řízení. K tomu správní orgán I. stupně dodal, že trestním řízením je dle §12 odst. 10 trestního řádu již postup před zahájením trestního stíhání včetně přijímání a prověřování oznámení a jiných podnětů podle § 158 odst. 1 a 2 trestního řádu.

Dále správní orgán I. stupně zdůraznil, že ochrana poškozeného podle § 8b odst. 2 trestního řádu nemůže být vázána na skutečnost, zda bude konkrétní pachatel shledán vinným z daného trestného činu, neboť může nastat situace, kdy konkrétní pachatel trestného činu nemusí být vůbec odhalen, přitom však není pochyb o tom, že se trestný čin stal. I v takovém případě však dle správního orgánu I. stupně poškozenému svědčí ochrana podle § 8b odst. 2 trestního řádu.

Ve vztahu k argumentu účastníka řízení, který namítl absenci pravomocného rozsudku o vině v předmětném trestním řízení správní orgán I. stupně tedy shrnul, že zákaz zveřejňování informací o nezletilé není vázán na rozsudek o vině. Postačí, že se o určitém skutku vede trestní řízení. Správní orgán I. stupně zdůraznil, že pokud by byl zastáván opačný výklad, došlo by k popření samotného smyslu § 8b odst. 2 trestního řádu, protože by do právní moci rozsudku nebylo soukromí nezletilé nijak chráněno a ochrana zaručená tímto ustanovením by zcela postrádala smysl.

Pro úplnost se správní orgán I. stupně dále zabýval výkladem ustanovení § 8d odst. 2 trestního řádu, dle kterého je možné zveřejnění informací o poškozeném jen s jeho předchozím písemným souhlasem. V této souvislosti uvedl, že je-li poškozený mladší 18 let, musí souhlas poskytnout jeho zákonný zástupce. S přihlédnutím k věku poškozené (necelých 8 let) lze předpokládat, že nezletilá nebyla dostatečně rozumově vyspělá, aby byla schopná vyjádřit souhlas s tím, že prostřednictvím časopisu budou zveřejněny informace týkající se její osoby. I kdyby však byla nezletilá takový souhlas schopna udělit, je stále zachována podmínka, že souhlas by bylo třeba získat rovněž od jejího zákonného zástupce. Jelikož podle § 37 odst. 1 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, žádný z rodičů nemůže zastoupit své dítě, jde-li o právní úkony ve věcech, při nichž by mohlo dojít ke střetu zájmu mezi rodiči a dítětem nebo ke střetu zájmů dětí týchž rodičů, lze v dané věci konstatovat, že rodiče (trestní řízení je vedeno proti družce otce ..., a to na základě oznámení matky ...) nemohli jako její zákonní zástupci vystupovat. V dané věci by k udělení souhlasu musel být ustanoven zákonný opatrovník ve smyslu § 37 odst. 2 zákona č. 94/1963 Sb. K tomu správní orgán I. stupně dodal, že ze strany účastníka řízení nebylo získání takového souhlasu žádným způsobem doloženo.

Za spáchání zmíněného správního deliktu byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši 50.000 Kč. Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto zejména k vyšší míře závažnosti protiprávního jednání spočívající v povaze trestného činu (trestný čin proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti), kdy každé zveřejnění informací o poškozeném dítěti v případě

obdobného trestného činu lze vnímat jako nevratný zásah do jeho soukromí, a to bez ohledu na to, zda bude soudem konstatováno, že se jednalo o trestný čin či nikoliv. Ke zveřejnění osobních údajů přitom došlo prostřednictvím volně šířeného časopisu, což umožňuje přístup širokému okruhu osob, a současně znamená, že tato informace bude navždy dostupná a dohledatelná, a může ovlivňovat život a zasahovat do soukromí ... i v dospělosti. Jako k přitěžující okolnosti správní orgán I. stupně přihlédl také k tomu, že se správního deliktu dopustil účastník řízení, který je vydavatelem řady periodik a měl by být v oblasti mediálního práva profesionálem. Správní orgán I. stupně uložil sankci v dolní polovině zákonné sazby, zejména s ohledem na skutečnost, že se protiprávní jednání týkalo pouze jedné osoby.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal účastník řízení k předsedovi Úřadu rozklad ze dne 2. srpna 2011, který byl doručen Úřadu dne 3. srpna 2011.

V rozkladu se účastník řízení odkázal na svá předchozí prohlášení obsažená ve vyjádření ze dne 23. června 2011 – zejména na to, že Úřad nesprávně kvalifikoval jeho jednání, když jej posoudil jako porušení povinnosti vyplývající z ustanovení § 8b odst. 2 trestního řádu. Podle účastníka řízení se ustanovení § 8b odst. 2 trestního řádu vztahuje na publikování informací o osobách, vůči kterým byl spáchán trestný čin, tato podmínka v daném případě však splněna nebyla. Účastník řízení uvedl, že souhlasí s názorem Úřadu, že ochrana poškozeného podle § 8b odst. 2 trestního řádu není vázána na skutečnost, zda bude konkrétní pachatel uznán vinným z trestného činu, jelikož podstatné je dle jeho názoru, že trestný čin byl na někom spáchán (např. i ve stadiu pokusu). K uvedenému dodává, že z projednávaného případu není zřejmé, zda ke spáchání trestného činu došlo. Ve prospěch své argumentace účastník řízení uvedl, že v případě konstatování, že trestný čin spáchán nebyl, se na informace o osobě, která měla v trestním řízení postavení poškozeného, tato ochrana ve smyslu § 8b odst. 2 trestního řádu vztahovat nebude. Pokud by taková situace nastala, účastníku řízení by mohlo být znemožněno napadnout předmětné rozhodnutí Úřadu řádným opravným prostředkem, neboť k takovému rozhodnutí může dojít až po uplynutí lhůty pro podání rozkladu a navíc mu takový závěr trestního řízení nemusí být ani znám.

Účastník řízení závěrem shrnul, že výklad § 8b odst. 2 trestního řádu, který učinil Úřad, považuje za příliš extenzivní, neboť bude dopadat v podstatě na jakoukoli osobu mající v trestním řízení postavení poškozeného, bez ohledu na to, zda se trestný čin skutečně stal. Účastník řízení považuje takový výklad za jdoucí nad rámec ustanovení § 8b odst. 2 trestního řádu a tudíž v rozporu s čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, který stanoví, že povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod. Jestliže tedy z právních předpisů nevyplývá zákaz zveřejnit informace o osobě mající v trestním řízení postavení poškozeného bez ohledu na výsledek trestního řízení, nelze tuto povinnost uložit pouze s odkazem na extenzivní výklad, který neodpovídá znění příslušného zákonného ustanovení. Takový výklad by byl porušením svobody projevu a práva na informace podle ustanovení čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a rovněž v rozporu s principem právní jistoty.

Účastník řízení navrhl, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

Na základě podaného rozkladu přezkoumal odvolací orgán celou věc ze stránky jak procesně, tak hmotně právní a došel k následujícím závěrům.

Ke skutkové stránce věci odvolací orgán konstatuje, že je bez důvodné pochybnosti prokázáno, že účastník řízení v článku s názvem: „Hrozné podezření“, který byl otištěn v časopise Reflex, č. 43, rok vydání 2010, zveřejnil informace o nezletilé ..., z nichž vyplývá, že jmenovaná je v postavení poškozené v rámci trestního řízení, které je vedeno pro podezření ze spáchání zločinu pohlavního zneužití na její osobě. Tento závěr vychází

z obsahu článku, v němž se mj. uvádí: „... obvinila mou družku, absolventku DAMU, ... z pohlavního zneužívání mé dcery!!!“ a dále např. „Jak mělo k údajnému pohlavnímu zneužití konkrétně dojít? Jak se uvádí v soudním rozhodnutí, měla se ... dozvědět od matky ... kamarádky (jíž to prý ... vyprávěla), že ... bývá někdy neklidná, a když otcově přítelkyni sahá na prso a hladí je, tak se uklidní.“ „Ale dejme slovo panu ...: „Pak telefonovali z kriminálky, že zahájili vyšetřování nás obou ve věci trestního řízení z důvodu pohlavního zneužívání mé nezletilé dcery! Kriminálkou bude ustanovený soudní znalec v oboru psychologie a sexuologie, který mne a mou družku vyšetří.“ Z uvedeného rovněž vyplývá, že zveřejněné informace o nezletilé mají povahu osobních údajů ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb.

Pokud jde o posouzení jednání účastníka řízení, odvolací orgán má na prvním místě za vhodné poukázat na to, že zákonem č. 207/2011 Sb. došlo s účinností ke dni 2. srpna 2011 mj. ke změně ustanovení § 8b trestního řádu. Z uvedených důvodů tudíž odvolací orgán s přihlédnutím k článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a § 2 odst. 1 trestního zákoníku a s vědomím, že zásady trestního práva se uplatní i v oblasti správního trestání, předně zkoumal, zda je či není nová úprava pro účastníka řízení příznivější. Odvolací orgán dospěl v tomto směru k závěru, zejména s přihlédnutím ke změně v rámci § 8b odst. 2 a vypuštění § 8b odst. 5 trestního řádu, že dřívější právní úprava, tzn. trestní řád, jeho § 8b, ve znění zákona č. 52/2009 Sb., byla pro účastníka řízení příznivější – odvolací orgán tudíž posuzuje jednání podle trestního řádu ve stejném znění, jako správní orgán I. stupně.

Podle § 8b odst. 2 trestního řádu ve znění zákona č. 52/2009 Sb. nesmí nikdo v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je osobou mladší 18 let nebo vůči němuž byl spáchán trestný čin kuplířství nebo šíření pornografie nebo některý z trestných činů proti životu a zdraví, svobodě a lidské důstojnosti nebo proti rodině a mládeži.

Z jazykového výkladu dikce § 8b odst. 2 ve znění zákona č. 52/2009 Sb. lze dojít k závěru, že citované ustanovení výslovně postihuje pouze zákaz zveřejnění informací umožňující zjištění totožnosti poškozeného v případě, kdy na něm byl trestný čin skutečně spáchán, tzn. pokud bylo v konkrétní věci vydáno pravomocné rozhodnutí o tom, že byl spáchán trestný čin. Takový přístup by však dle odvolacího orgánu zcela popíral smysl a účel ustanovení určených k ochraně práv osob, které mají postavení poškozeného v rámci trestního řízení, jímž je primárně předejít jejich viktimizaci, zásahu do jejich osobnosti, a to nejen v případech, kdy není ve věci rozhodnuto z důvodu, že se nepodařilo pachatele trestného činu dohledat. Naznačený výklad tak neobstojí již tehdy, uijeme-li vedle výkladové metody jazykové další dvě standardní výkladové metody, a sice výkladovou metodu systematickou a logickou.

Uvedené platí mj. s odkazem na § 12 odst. 6 trestního řádu, podle kterého „*stranou se rozumí ten, proti němuž se vede trestní řízení, zúčastněná osoba a poškozený a v řízení před soudem též státní zástupce a společenský zástupce; stejné postavení jako strana má i jiná osoba, na jejíž návrh nebo žádost se řízení vede nebo která podala opravný prostředek.*“, či s odkazem na § 163 trestního řádu, který vymezuje případy, kdy je k trestnímu stíhání nezbytný souhlas poškozeného – pokud by byl statut poškozeného vázán na pravomocné skončení věci, resp. prokázání spáchání trestného činu, postrádal by institut souhlasu s trestním stíháním smyslu.

Poškozený je tedy stranou trestního řízení, má řadu práv a povinností v rámci trestního řízení, může činit i úkony mající dispoziční povahu. Shora naznačený interpretační závěr, který vychází toliko z užití výkladové metody jazykové, by fakticky znemožnil účast poškozeného v rámci trestního řízení, resp. realizaci jeho procesních práv.

Ustanovení § 8b trestního řádu ve znění zákona č. 52/2009 Sb. je tudíž třeba rozumět tak, že se povinnost ohledně nesdělování informací vztahuje na celou dobu od zahájení trestního řízení až do jeho skončení, a to bez ohledu na jeho způsob. Odvolací orgán v této souvislosti připomíná, že trestním řízením je podle § 12 odst. 10 trestního řádu řízení podle tohoto zákona.

Ve svých závěrech dosažených užitím jak standardního, tak nadstandardního interpretačního instrumentária, odvolací orgán vycházel mj. i z důvodové zprávy k zákonu č. 52/2009 Sb. (Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky 2006-2010, sněmovní tisk č. 443), v níž se mj. uvádí, že *„je nezbytné obět' (poškozeného) chránit vzhledem k jejímu věku nebo povaze případu, kdy jsou uváděny detailní informace týkající se osoby oběti, její rodiny a soukromí, neboť v případě, že dojde k zveřejnění těchto informací, se oběť trestného činu musí vyrovnávat nejen s následky trestného činu, ale i s nepříznivými dopady zvýšeného zájmu veřejnosti o její kauzu, přičemž může dojít k jejímu dalšímu poškozování.“*

Pokud jde o argumentaci účastníka řízení předpisy ústavního pořádku, pak odvolací orgán připomíná, že vedle zmíněného článku 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod má pro interpretaci a aplikaci jak ústavních předpisů, tak předpisů práva jednoduchého zásadní význam článek 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, dle kterého *„při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.“* Dle odvolacího orgánu je pak zásadní neopomíjet skutečnost, že jakékoli šíření informací o identifikované anebo identifikovatelné osobě je zásahem do její osobnosti, ke kterému musí mít případný šířitel jasné zákonné zmocnění, jelikož jím zakládá povinnost dotčené osoby tento zásah strpět. V kontextu uvedeného pak argumentace účastníka řízení, pokud jde o výklad § 8b trestního řádu ve znění zákona č. 52/2009 Sb., nemůže obstát, a to s ohledem na to, že zveřejněním informací, na které se vztahuje zmíněné ustanovení trestního řádu, dochází k nezvratnému zásahu v osobnostní sféře dotčené osoby – poskytování ochrany až po pravomocném rozhodnutí o spáchání trestného činu by bylo zcela bezvýznamné.

V kontextu uvedeného pak odvolací orgán konstatuje, že zveřejnění informací o tom, že ... je v postavení poškozené v rámci trestního řízení vedeného pro podezření ze zločinu pohlavního zneužití, bylo v rozporu s § 8b odst. 2 trestního řádu ve znění zákona č. 52/2009 Sb., když nebylo prokázáno naplnění žádné z výjimek podle § 8b odst. 5 trestního řádu ve znění zákona č. 52/2009 Sb., na základě které lze povinnost založenou § 8b odst. 2 stejného zákona překonat. Ze strany účastníka řízení tudíž byly naplněny znaky skutkové podstaty správního deliktu podle § 45a odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.

V důsledku skutečnosti, že informace o ... byly šířeny prostřednictvím časopisu, došlo k naplnění předpokladů zvyšujících závažnost jednání účastníka řízení tak, jak je předpokládá § 45a odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. Odvolací orgán tak v této souvislosti uzavírá s tím, že svým jednáním účastník řízení naplnil znaky kvalifikované skutkové podstaty správního deliktu podle § 45a odst. 1, 3 zákona č. 101/2000 Sb.

Pokud jde o možnost udělit souhlas se zveřejněním informací ve smyslu § 8b odst. 5 písm. c) trestního řádu ve znění zákona č. 52/2009 Sb., odvolací orgán podotýká jednak to, že pro platnost souhlasu je vyžadována písemná forma a jednak, že ustanovení § 37 zákona o rodině ohledně ustanovení kolizního opatrovníka vychází z pravděpodobnosti střetu zájmu, je zde uvedeno *„jde-li o právní úkony ve věcech, při nichž by mohlo dojít ke střetu zájmů“*, nikoli ze zjištění, že zde takový střed existuje, tzn. v daném případě by nebylo zveřejnění možné ani tehdy, pokud by v tomto směru projevil vůli kterýkoli ze zákonných zástupců nezletilé, jelikož lze bez jakékoli pochybnosti usuzovat na to, že v tomto případě, kdy byla

nezletilá v postavení poškozené v trestním řízení vedeném proti osobě, která žije s jejím otcem ve společné domácnosti a ke které má otec prokazatelně blízký citový vztah, a to na základě trestního oznámení matky, byly podmínky § 37 odst. 1 zákona o rodině naplněny.

Pokud jde o výši uložené pokuty, odvolací orgán jí považuje s přihlédnutím k míře způsobeného následku, který je odvozen od závažnosti jednání vyplývající ze způsobu spáchání předmětného správního deliktu, informace byla šířena prostřednictvím časopisu a v budoucnu tak bude kdykoli dohledatelná, nízkého věku poškozené a charakteru trestného činu, který na ní měl být spáchán, jakož i s ohledem na to, že účastník řízení musí být z povahy věci v oblasti žurnalistiky a mediálního práva profesionálem, jelikož vydává řadu periodik, a dále s ohledem na účel trestu v rámci správního trestání, který je rámcově totožný s účelem trestu v rámci trestání trestního, za adekvátní.

Odvolací orgán má za to, že ve věci bylo postupováno v souladu s § 2 až 8 správního řádu, zejména tedy, že byl skutkový stav zjištěn v souladu s § 3 správního řádu, a že účastníku řízení byla v souladu s § 36 uvedeného zákona dána možnost plně realizovat svá procesní práva.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze odvolat.

Praha 6. října 2011

otisk úředního razítka

RNDr. Igor Němec
předseda